

Sesijas dokuments

7.9.2015

B8-0835/2015

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par migrāciju un bēgļu stāvokli
(2015/2833(RSP))

*Marina Albiol Guzmán, Cornelia Ernst, Martina Anderson, Malin Björk,
Kostas Chrysogonos, Marie-Christine Vergiat, Barbara Spinelli,
Lynn Boylan, Matt Carthy, Javier Couso Permuy, Stefan Eck,
Tania González Peñas, Takis Hadjigeorgiou, Josu Juaristi Abaunz,
Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Patrick Le Hyaric, Paloma López
Bermejo, Liadh Ní Riada, Marisa Matias, Martina Michels,
Younous Omarjee, Pablo Iglesias, Sofia Sakorafa, Lola Sánchez Caldentey,
Lidia Senra Rodríguez, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo, Ángela
Vallina, Eleonora Forenza*
GUE/NGL grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par migrāciju un bēgļu stāvokli
(2015/2833(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1951. gadā pieņemto Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolu,
- ņemot vērā 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņem¹,
- ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa secinājumus,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par situāciju Vidusjūras reģionā un nepieciešamību pēc holistiskas ES pieejas migrācijai²,
- ņemot vērā runu, ko Parlamenta priekšsēdētājs teica savas vizītes laikā, apmeklējot Lampedūzu 2014. gada 2. un 3. oktobrī, lai pieminētu 2013. gada 3. oktobrī notikušās traģēdijas gadadienu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumus par tās delegāciju vizītēm Lampedūzā 2011. gada novembrī, Jordānijā 2013. gada februārī saistībā ar bēgļiem no Sīrijas, un Bulgārijā 2014. gada janvārī saistībā ar patvēruma meklētājiem un bēgļiem, jo īpaši — no Sīrijas,
- ņemot vērā debates 2013. gada 9. oktobra plenārsēdē par ES migrācijas politiku Vidusjūras reģionā, īpašu uzmanību pievēršot traģiskajiem notikumiem pie Lampedūzas krastiem,
- ņemot vērā debates, kas kopš pašreizējā sasaukuma sākuma notikušas Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, proti, 2014. gada 22. jūlijā saistībā ar paziņojuma par Vidusjūras reģiona darba grupas darbu īstenošanu, 2014. gada 4. septembrī par *Frontex* darbībām Vidusjūras reģionā un par Vidusjūras reģiona darba grupu, kā arī 2014. gada 24. septembrī par Komisijas Piekto gada pārskatu par imigrāciju un patvērumu (2013. gads) (COM(2014)0288) un par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (*EASO*) gada ziņojumu par situāciju patvēruma jomā Eiropas Savienībā (2013. gads),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 4. decembra paziņojumu par Vidusjūras reģiona darba grupas darbu (COM(2013)0869),

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0176.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0105.

- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 20. decembra secinājumus,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2014. gada 22. maija darba dokumentu par paziņojuma par Vidusjūras reģiona darba grupas darbu īstenošanu (SWD(2014)0173),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros tā noteica likumdošanas un operatīvās plānošanas stratēģiskās pamatnostādnes turpmākajiem gadiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpā,
 - ņemot vērā jaunā Komisijas sastāva politiskās pamatnostādnes, ar kurām priekšsēdētājs *J. C. Juncker* iepazīstināja Parlamenta 2014. gada 15. jūlija plenārsēdē,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 11. septembra atzinumu par Eiropas imigrācijas politiku,
 - ņemot vērā apņemšanās, ko puda migrācijas, iekšlietu un pilsonības komisārs *D. Avramopoulos* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas 2014. gada 30. septembrī rīkotajā viņa uzklaušanās,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 10. oktobra secinājumus „Rīcība migrācijas plūsmas labākai pārvaldībai”,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (*PACE*) 2012. gada aprīļa ziņojumu „Vidusjūrā zaudētās dzīvības — kas par to ir atbildīgs?”,
 - ņemot vērā ANO īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos gada ziņojumus, jo īpaši 2013. gada aprīļa ziņojumu par ES ārējo robežu pārvaldību un tās ietekmi uz migrantu cilvēktiesībām, kā arī 2014. gada aprīļa ziņojumu par migrantu darbaspēka ekspluatāciju,
 - ņemot vērā darbu, ko NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir veikušas Vidusjūras reģionā un kas ir sniedzis piemēru nemilitārām, civilām glābšanas operācijām, kuru pamatā ir cilvēktiesības un solidaritāte,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā reģionālā nestabilitāte un ilgstošais konflikts rada mūsdienu vēsturē nepieredzētu humanitāro krīzi ar vairāk nekā 60 miljoniem pārvietotu personu 2014. gadā; atgādina, ka 2014. gadā katru dienu apmēram 42 500 cilvēku kļuva par bēgļiem, patvēruma meklētājiem vai valsts iekšienē pārvietotām personām un ka šādas kustības radās galvenokārt jaunattīstības valstīs un tikai 13 % no tām attiecās uz attīstītām valstīm;
- B. tā kā lielākā daļa dalībvalstu ir samazinājušas savu līdzdalību pārtikas palīdzības programmās, izraisot pārtikas trūkumu bēgļu pirmajās uzņēmējvalstīs, īpaši Jordānijā un Libānā;
- C. tā kā konflikti Sīrijā un Lībijā, kurās dalībvalstis ir apbruņojušas un finansējušas dažādas iesaistītās puses, ir radījuši dramatisku bēgļu skaita pieaugumu, kas atkārtoti norāda uz to, ka ES dalībvalstīm ir jāievēro savas starptautiskās saistības uzņemt bēgļus un glābt tos jūrā;

- D. tā kā ES un tās dalībvalstis, ceļot žogus un aizvien ciešāk noslēdzot savas ārējās robežas pret migrantiem un bēgļiem, taču neparedzot iespējas droši un likumīgi iekļūt ES, palīdz veicināt noziedzīgo un bīstamo cilvēku kontrabandas biznesu; tā kā ES un tās dalībvalstis tādējādi nespēj pienācīgi reaģēt uz cilvēku bojāeju Vidusjūrā un bēgļu krīzi mūsu kaimiņvalstīs;
- E. tā kā saskaņā ar ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (*UNHCR*) datiem 2778 sievietes, vīrieši un bērni ir pasludināti par mirušiem vai pazudušiem 2015. gadā, kad viņi mēģināja nonākt drošā vietā Eiropā; tā kā ES ir palielinājusi *Frontex* budžetu, nevis ieviesusi proaktīvas meklēšanas un glābšanas operācijas; tā kā organizācijas „Ārsti bez robežām” (*MSF*) 2014. gada 5. augusta paziņojumā ir norādīts, ka ļoti trūkst atbilstošu meklēšanas un glābšanas operāciju;
- F. tā kā saskaņā ar *UNHCR* datiem Grieķija no 2015. gada janvāra līdz augustam uzņēma 229 460 pa jūru un sauszemi ieradušās personas un Itālija no 2015. gada janvāra līdz jūlijam uzņēma 115 500 pa jūru ieradušās personas; tiek atzītas Grieķijas pūles uzlabot bēgļu stāvokli, neraugoties uz Eiropas atbalsta, tostarp finansējuma, trūkumu;
- G. tā kā 2015. gada 5. septembrī Vācija un Austrija ļāva savas valstīs iekļūt tūkstošiem bēgļu, kuriem Ungārijas valdība bija liegusi iekāpt vilcienos Budapeštā; tā kā jāpauž nožēla par to, ka tās pašas valdības, neraugoties uz humanitāro situāciju, ir paziņojušas par izlases veida robežpārbaužu atjaunošanu;
- H. tā kā visā Eiropas teritorijā ir ierosinātas vairākas iedzīvotāju un vietējo iestāžu iniciatīvas bēgļu atbalstam un tajās ir iekļauta prasība pēc citādas politikas migrācijas un patvēruma jomā;
- I. tā kā saskaņā ar *Frontex* datiem līdz šim 2015. gadā izcelsmes valstis, no kurām nāk visvairāk patvēruma meklētāju, ir Sīrija, Afganistāna, Eritreja un Irāka;
- J. tā kā saskaņā ar 1951. gada Ženēvas konvenciju cilvēki var meklēt patvērumu citā valstī, ja viņiem ir pienācīgi pamatotas bailes no vajāšanas viņu rases, reliģijas, tautības, piederības īpašai sociālai grupai vai politiskās pārliecības dēļ;
- K. tā kā neseno Eiropadomes sēdē 25. un 26. jūnijā Briselē līderi nespēja panākt vienošanos par pietiekamiem skaitļiem attiecībā uz patvēruma meklētāju brīvprātīgas pārcelšanas vai pārmitināšanas mehānismiem;
- L. tā kā pašreizējās *ad hoc* lēmumu pieņemšanas vietā ir jāizstrādā ilgtermiņa pieeja par proaktīvām un nemilitārām meklēšanas un glābšanas operācijām neatkarīgi no robežkontroles;
- M. tā kā pašreizējais stāvoklis Grieķijā, Itālijā un Ungārijā uzsver steidzamo nepieciešamību apturēt Dublīnas regulas darbību un izstrādāt alternatīvas,
1. apliecina cieņu vīriešiem, sievietēm un bērniem, kas gadu gaitā ir gājuši bojā, mēģinot nonākt drošā vietā Eiropā, un pauž dziļu līdzjūtību, solidaritāti un atbalstu bojāgājušo ģimenēm; prasa ES un tās dalībvalstīm darīt visu, kas ir to spēkos, lai identificētu mirstīgās atliekas un bezvēsts pazudušos, kā arī informētu tuviniekus;

2. nosoda solidaritātes un atbildības trūkumu ES dalībvalstīs un necilvēcīgo un pazemojošo attieksmi pret migrantiem un bēgļiem visā Eiropā, tostarp tiesībaizsardzības iestāžu vardarbīgo rīcību; tāpēc prasa radikāli un nekavējoties mainīt imigrācijas un patvēruma politikas nostādnes;
3. pauž vislielāko solidaritāti ar daudzajiem bēgļiem un migrantiem, kas bēg no nebeidzamiem konfliktiem, smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, klimata pārmaiņu fatālām sekām, nabadzības un bargām represijām; atgādina, ka ES un tās dalībvalstis ir atbildīgas par karu, haosu, ekonomisko postu, badu un nāvi, no kā bēg bēgļi un imigranti, un par to ir vainojama arī globālā neolīberālā ekonomikas politika, valstu koloniālā pagātne un pašreizējā neokoloniālā politika;
4. atzinīgi vērtē daudzās iedzīvotāju iniciatīvas un vietējo iestāžu iniciatīvas visā Eiropā, ar kurām ir sniegts atbalsts bēgļiem, kad trūkst ES un valdību atbalsta un vadības; atzīst, ka šīs iniciatīvas apliecina — daudzi iedzīvotāji vēlas dzīvot solidārā Eiropā, kur bēgļi un migranti tiek gaidīti; īpaši atzinīgi vērtē bēgļu pilsētu tīkla izveidi Spānijā un mudina vietējās iestādes sekot šim paraugam;
5. atzīst, ka ir nepieciešams ANO atbalsts; tāpēc aicina ANO uzņemties svarīgu lomu bēgļu krīzes risināšanā, tostarp pieņemot Drošības padomes rezolūciju par iespēju patvēruma meklētājiem ātri un droši iekļūt ES teritorijā;
6. mudina visas dalībvalstis un visas ES iestādes nekavējoties rīkoties, lai uz krīzes situāciju Vidusjūras reģionā reaģētu, pamatojoties uz solidaritāti un taisnīgu atbildības sadali saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 80. pantu un holistisku pieeju, kurā ņemta vērā droša un legāla migrācija un pamattiesību un pamatvērtību pilnīga ievērošana; aicina Komisiju un Padomi, ja nav iespējams Padomē panākt vienotu nostāju atbilstoši šīm nostādnēm, izveidot dalībvalstu koalīciju, lai panāktu progresīvāku un humānāku ES politiku bēgļu un patvēruma jomā, un prasa piešķirt nozīmīgu finansējumu šai jomai saistībā ar šādu ciešāku sadarbību;
7. prasa ES un tās dalībvalstīm steidzami organizēt jaunu pastāvīgu meklēšanas un glābšanas civilo operāciju Vidusjūrā, to veidojot ciešā sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un ņemot vērā vērtīgo meklēšanas un glābšanas pieredzi, kāda ir, piemēram, Migrantu ārzonas atbalsta centram (*MOAS*) un organizācijai “Ārsti bez robežām” (*MSF*);
8. pauž nožēlu par to, ka Eiropadome nav spējusi īstenot uzticamu, saistošu ES mēroga solidaritātes mehānismu, kurā būtu ietverta obligāta pārmitināšanas shēma un ārkārtas pasākumi pārcelšanai starp dalībvalstīm, vienlaikus ņemot vērā migrantu un bēgļu tiesības izvēlēties dzīvesvietu; aicina Komisiju savā pastāvīgajā pārcelšanas shēmā piedāvāt pietiekamu pārcelšanas vietu skaitu, kas apmierinātu pirmās ieceļošanas valstu pašreizējās vajadzības, pamatojoties uz personu skaitu, kuras līdz šim pa jūru un sauszemi ieradušās 2015. gadā;
9. prasa nekavējoties apturēt Dublīnas regulas darbību, kura nespēj nodrošināt efektīvu patvēruma pieejamību;
10. aicina Komisiju un dalībvalstis, ņemot vērā pašreizējo bēgļu pieplūdumu, nekavējoties aktivizēt Pagaidu aizsardzības direktīvu (Direktīvu 2001/55/EK);

11. uzsver, ka plašāk ir jāizmanto drošas un legālas iespējas un jāpastiprina humanitāro vīzu izsniegšana saskaņā ar Vīzu kodeksu, aicinot dalībvalstis turpmāk izmantot šādas humanitārās vīzas vai apturēt prasību pēc šādām vīzām personām, kas izceļo no konflikta zonas;
12. uzsver, ka papildus stabilai pārmitināšanas programmai dalībvalstīm būtu jāvienojas par citām legālām iespējām, piemēram, labākām ģimenes atkalapvienošanās iespējām, privātas sponsorēšanas shēmām un elastīgiem vīzu režīmiem, tostarp mācību, darba un veselības aprūpes nolūkos;
13. nosoda Padomes lēmumu visus efektīvos centienus, tostarp militāros pasākumus, koncentrēt cīņai, kas ne tikai nav sekmīga, bet arī netiek pareizi piemērota, jo kontrabandisti izmanto to, ka migrantiem un bēgļiem trūkst legālu ceļu; nosoda plānu iznīcināt kuģus gar Lībijas un citu Ziemeļāfrikas valstu piekrasti un prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm izbeigt *EUNAVFOR MED* operāciju;
14. aicina dalībvalstis steidzami iekārtot piemērotas migrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanas infrastruktūras un par *prima facie* bēgļiem uzskatīt cilvēkus, kuri bēg no pašreizējo konfliktu zonām;
15. pauž nožēlu par to, ka daudziem cilvēkiem, kas bēg no cilvēktiesību pārkāpumiem nestabilās vai nefunkcionējošās valstīs, nepiešķirs bēgļa statusu un viņi būs nelikumīgi bēgļi, kaut gan viņiem ir pienācīgs pamats baidīties no vajāšanas;
16. nosoda to, ka, pamatojoties uz „drošo” valstu sarakstu, tiek paātrināta un īstenota plānota atgriešana no t. s. karstajiem punktiem; pauž bažas, ka tas varētu šo trešo valstu valstspiederīgos un iedzīvotājus atturēt no individuālu patvēruma pieteikumu iesniegšanas; norāda, ka pieeja, kuras pamatā ir „drošo valstu” jēdziens, apdraud cilvēktiesības personām, kuras pieder neaizsargātām grupām, piemēram, sievietēm, kas cietušas no vajāšanas dzimuma dēļ, un LGBTI personām; īpaši nosoda priekšsēdētāja *J. C. Juncker* paziņojumu, ka visas ES kandidātvalstis, tostarp Turcija un Balkānu valstis, ir jāuzskata par drošām valstīm;
17. nosoda Komisijas nostāju, ka pirkstu nospiedumu noņemšanas prakses īstenošana ar piespiedi vai aizturēšanas pasākumiem ir uzskatāma par labu praksi, ja tā ir samērīga; aicina Komisiju sniegt informāciju par to, kā šāda prakse atbilst personas tiesībām uz cilvēka cieņu, un nosoda to, ka dalībvalstis īsteno šādu noziedzniekiem piemērojamu praksi;
18. nosoda migrantu aizturēšanu un prasa atteikties no aizturēšanas centriem; atbalsta šajā nolūkā īstenotos centienus dažās dalībvalstīs;
19. prasa apturēt visus atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar valstīm, kuras neievēro cilvēka pamattiesības;
20. aicina dalībvalstis ievērot — ne tikai vārdos, bet arī darbos — starptautisko neizraidīšanas principu; atgādina, ka aizliegta ir kolektīva izraidīšana;
21. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties apturēt sadarbību ar trešām valstīm, kuru politika paredz neļaut migrantiem un bēgļiem nonākt drošā vietā Eiropā un pastiprināt

- robežkontroli; prasa izbeigt sarunas par jebkādiem šādiem nolīgumiem ar trešām valstīm, kuras negarantē bēgļu aizsardzību un pamattiesību ievērošanu, piemēram, ar Eritreju, Sudānu, Somāliju, Etiopiju un Ēģipti, visām valstīm, kuras bēgļi atstāj, un prasa apturēt Hartūmas procesu un Rabātas procesu; prasa arī apturēt visu finansiālo palīdzību Ēģiptes un Eritrejas režīmiem, ņemot vērā ANO un NVO ziņojumus par cilvēktiesību pārkāpumiem šajās valstīs;
22. noraida dalībvalstu priekšlikumus izveidot Eiropas patvēruma vai aizturēšanas centrus trešās valstīs un iesaistīt Ziemeļāfrikas valstis un Turciju Eiropas meklēšanas un glābšanas operācijās, lai pārtvertu bēgļus un atgrieztu tos atpakaļ Āfrikas vai Turcijas krastā; aicina Komisiju šajā sakarā sniegt Parlamentam vērtējumu par šo priekšlikumu atbilstību starptautiskām tiesībām, jo īpaši Ženēvas konvencijai, kā arī vērtējumu par jebkādiem to īstenošanas praktiskiem vai juridiskiem šķēršļiem;
23. atgādina, ka patvērums ir cilvēka pamattiesības, ko garantē starptautiskās tiesības un pienākumi un kas ir saistošas visām dalībvalstīm; tāpēc uzsver, ka dalībvalstīm būtu plašāk jāizmanto to rīcībā esošās procedūras par neatliekamu aizsardzības pieprasījumu izskatīšanu, intensīvāk lietojot spēkā esošo tiesisko regulējumu, tostarp patvēruma pieteikumus, kas tiek iesniegti attiecīgo dalībvalstu konsulātos trešās valstīs un izskatīti, tiklīdz pieteikuma iesniedzējs ir Eiropā; atgādina, ka apstiprināto patvēruma pieteikumu īpatsvars starp dalībvalstīm stipri atšķiras; šajā sakarā pauž bažas par dažu dalībvalstu īstenoto aizturēšanas un atgriešanas politiku attiecībā uz noraidītajiem patvēruma meklētājiem;
24. ņemot vērā to, ka iepriekšējās militārās iesaistīšanās ir dramatiski ietekmējušas bēgļu skaita pieaugumu, prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm atturēties no piedalīšanās konfliktos trešās valstīs vai konfliktējošo pušu apbruņošanas un atbalstīšanas, veicināt mieru un noraidīt vardarbīgu iejaukšanos kā savas ārpolitikas pamatu; jo īpaši prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm neveikt nekādu militāru intervenci Sīrijā vai Lībijā;
25. atgādina, ka saskaņā ar tūkstošgades attīstības mērķiem dalībvalstis ir apņēmušās attīstības palīdzības finansējumam piešķirt līdz 0,7 % no IKP; pauž nožēlu par to, ka gandrīz visas dalībvalstis ir atteikušās no šo saistību izpildes; nosoda to, ka dažas dalībvalstis savu līdzdalību pat ir samazinājušas; šajā sakarā prasa pastiprināt ES atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām iestādēm visos līmeņos;
26. nosoda dažu dalībvalstu vadītāju ksenofobiskos izteikumus un attieksmi, kā arī to, ka galēji labējie spēki pašreizējo krīzi izmanto sava vardarbīgā vēstījuma izplatīšanai; nosoda arī to, ka dažu dalībvalstu vadītāji turpina saglabāt mulsinošu un šķeltniecisku attieksmi pret bēgļiem, patvēruma meklētājiem un ekonomiskajiem migrantiem; īpaši nosoda visus pašreizējās Ungārijas valdības pieņemtos pasākumus, kuri ir pretrunā starptautiskajām patvēruma tiesībām, tostarp valsts patvēruma tiesību aktu grozīšanu, jauna žoga būvniecību un vardarbīgo izsēdināšanu no bēgļiem pilna vilciena, kā arī premjerministra *Viktor Orbán* nesenos paziņojumus;
27. atbalsta būtisko Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda līdzekļu pieaugumu 2016. gadā; prasa visas šajā fondā pieejamās summas pirmām kārtām piešķirt patvērumam un integrācijai, īpaši izglītības, nodarbinātības, veselības aprūpes un mājokļu jomā, lai veicinātu līdztiesīgu piedalīšanos sabiedriskajā dzīvē;

28. aicina Padomi un dalībvalstis īstenot Komisijas jau izziņotās iniciatīvas, kuru mērķis ir pastiprināt solidaritāti un atbildības dalīšanu dalībvalstu starpā, tostarp attiecībā uz jauno priekšlikumu par pastāvīgu pārcelšanas mehānismu, un kā pirmo soli pareizajā virzienā palielināt pārcelšanas vietu skaitu, paturot prātā, ka Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja — par šādiem jautājumiem atbildīgā komiteja — patlaban izstrādā ziņojumu, kurā būs izklāstītas Parlamenta vidēja termiņa un ilgtermiņa politikas ievirzes migrācijas jomā;
29. prasa steidzami rīkot Eiropas augstākā līmeņa sanākumi, lai izvērtētu radikālās pārmaiņas, kas ir vajadzīgas attiecībā uz migrācijas un patvēruma politiku;
30. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.